

**Conciones siue Conceptvs Theologici Ac Prædicabiles R.
D. Petro Bessæi SS Theol. Doct. Reg. Galliar. Oratoris**

De Sanctorum Festiuitatibus Anni totius, & aliis solemnitatibus - Opvs
Novvum, Figvris, Allegoriis, Similibvs Ex Sacris profanisq[ue] Scriptoribus
plenißimum, cum occurentium fidei controuersiam tractatione Editio
Qvinta. Nvnc Demvm Integre Svppletæ, Concionibvs Per Octauam Vener.
Sacramenti ...

Besse, Pierre de

Coloniae Agrippinae, 1629

In Festo S. Iosephi Iesv Christi Nvtritii.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56262](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56262)

quin etiam sole & luna pulchrior, numquam enim deliquium passa es. O luna & sol mundi, precum tuarum influxibus nos irriga, meritoremque tuorum lumine nos illustra, vt postquam te vna cum charissimo Filio Domino nostro & Redemptore, in mundi huius deserto, debito honore fuerimus profecuti, in supremis sedibus aliquando te videre, ac sempiterna tecum beatitudine perfrui possimus. Amen.

**IN FESTO S. IOSEPHI
IESV CHRISTI NV-
TRITII.**

Partitio.

1. *De gratia sufficientia ad omnia imperata exequenda.*
2. *De mirabili dignitate S. Iosephi.*
3. *De causis, cur Deipara nupseret.*
4. *Rationes, quibus adstruitur non fuisse de-crepitum, vti pingitur.*

Cum esset desponsata mater Iesu Maria Ioseph. Matth. 1.

FIGVRA.

Gen. 40.

Laudat Genesis quemdam Iosephum de domo Iacob, tum quidem ob castitatem ac continentiam, tum vero quam maxime ob fidem Domino seruatum, cum enim in Putipharis Aegyptij domo ageret, & domina pergratus esset, illaque lasciuus in castum adolescentem oculos coniecisset, pro eo tamen, quo in herum ferebatur amore & cultu, domina pellacis preces reiecit, tantamque hoc in casu prudentiam & discretionem ostendit, vt eam intactam illibatamque; hero, a quo custodiendam acceperat, reddiderit. Similem hodierno in Euangelio historiam legere videor: videas hic namque virum, eiusdem quidem nominis, sed de domo Dauid, ob castitatem fidelitatemque; non minus apud Deum quam homines deprædicandam. Hic cum virginem matrimonio sibi iunxisset, quam Deo in matre destinatam nouerat, in quam

etsi per matrimonij leges ac iura potestatem haberet, pro eo tamen, quo Deum, magnum illum Dominum, honore & cultu prosequeretur, numquam eam voluit attingere, atque idcirco incredibili pudore, honestate, ac fide cum eadem vixit. Ioseph filius Ioseph illustris fuit Patriarcha, noster vero Ioseph de stirpe Dauid admirabilis fuit Confessor: ille frumentum & panes in Aegypto custodiuit, hic vero puerum Iesum, qui vere vita est panis, in Iudæa, ille regionum somniorum expositionem meruit, hic vt Angeli in somnis illi appaerent. Vtrumque beatum video, vtrumque ad alta magna que euectum. Synagoga Hebræorum suum olim Iosephum summe deprædicauit: Ecclesia & Christiani nostrum magnificant, eiusque maiestatem, magnitudinem, gloriam ac merita deprædicant. Cui vt nostram adiungere symbolum liceat, ad cælum oculos sustollamus, solita Deiparæ suffragia deposcentes, quæ eo postulantibus annuet libentius, quod ad eius celebrandas laudes efflagitentur, quem illa in sponsum & coniugem delegit. Cum Angelo ergo eam salutemus, dicentes:

AVE MARIA.

In rebus spiritualibus certissimum & exploratissimum est axioma, semper gratiam officio & muniis hominum a Deo ad aliquid faciendum electorum, vocatorumque ex quo respondere, quo eos capaces idoneosque ad eadem reddat. Docuit hoc olim Apostolus: scribens siquidem ad Corinthios, suumque illis officium ac ministerium, quod cum reliquis Apostolis commune habebat, commendans & extollens; omnes autem Christo idoneos ministros noui Testamenti factos esse, *Qui idoneos, inquit, nos fecit ministros noui Testamenti.* q. d. quemadmodum discipulos suos elegit Deus, & ad sublimia dignissimaque ministeria eos euexit, vti Ecclesiæ regimen, Sacramentorum administratio, Euangelij prædicatio, Gentium conuersio, idolorum euerio, dæmonum fuga, Philosophorum confusio, aliaque plurima; ita & ijdem gratias officij magnitudini pares respon-

I. Sufficiens Deus dat gratiam ad exercendū ea, ad quæ homines vocat.

2. Cor. 3.

Rom. 8.

spondentesque contulit. Hinc in ea quæ ad Romanos, Apostolus ait *primitias spiritus accepisse*, prima inquam & excellentissima Spiritus sancti charismata, puta gratiam maximam, scientiam profundissimam, & admirabilem ad omnigena patranda miracula potestatem; quæ omnia ad officiorum suorum exercitia & executionem necessaria erant.

Exod. 3.
Deus Mosè ad Pharaonem legas; eum dignum reddidit.

In huius rei figuram legimus Mosè, dum ad Pharaonem à Deo legatur, ut populi liberandi causam ageret, ut qui obscurus erat, & ouium duntaxat pastor, quique se hoc indignum munere sciebat, ut à se hoc onus remoueret, Deo summa cum modestia dixisse: *Quis ego sum; ut vadam ad Pharaonem, & educam illos Israel de Ægypto? Cui ilico Deus: Ego ero tecum*, q. d. Vade, noli metuere, iter hoc perhorrescas, noli onus hoc aut munus ab humeris excutere, ego tibi adeto, ego dignum te reddam, vires & capacitatem; & quidquid ad digne legationis hoc munus exercendum necessarium est, suggeram. Rursus instans Mosès ait: *Et in circumcisus labiis ego sum, quomodo audiet me Pharaos?* Sed omne hoc impedimentum dimouens Deus, & animum abeunti addens, dicit: *Eccè constitui te Deum Pharaonis*; q. d. Vere, quam tibi iniungo, legatio grauis est ac difficilis, Mosès, & onus magnum humerisque tuis impar: sed te ipse eius capax em reddam; eam namque linguæ eloquentiam dabo; eam manib. potentiam, & auctoritatem tibi apud omnes conciliabo, ut mei adinstar, uti Deum te barbarus ille Rex sit habiturus. Ostendere hoc factum Deus voluit, nemini se quidquam oneris auerisq; imponere, quod in cultum suum & obsequium cedat, quin ad ipsum exercendum eum dignum reddat, gratiaque ad exequendum sua succurrat. Eodem quoque modo Ieremiam diligens Deus, ut Gentibus prædicaret, & ad alia ministeria assumeret, ilico à Propheta sese excusante audivit, *A, n, à, Domine Deus, ecco nescio loqui, quia puer ego sum, cui & animus, & ratio, & iudicium, & lingua deest*. Cui respondit: *Non timeas à facie eorum, quia tecum ego sum, ecco constitui te hodie super gentes, & super regna, et euellas, & destruas, & disperdas, & dissipes, & edificas, & plantes, &c.*

Exod. 6.

Exod. 7.

Deus gratia sua adest ad ministeria sua uti opera vult.

Deus gratia sua adest ad ministeria sua uti opera vult.

Ierem. 1.
Vires & animus dat Deus ijs, quos ad opus suum destinat.

Ierem. 1.
Vires & animus dat Deus ijs, quos ad opus suum destinat.

Ne vero rursus, proprijs diffidens viribus, onus hoc à se rejiciat, addit, *Ne formide: à facie eorum: ego quippe dedi te hodie in ciuitate munitam, & in columna, ferream, & in murum æneum, super omnem terram, &c.* Munitio hæc bellica, ferrum, æs, columna, murus, & omnis hæc armatura supernaturalis, aliud quam variarum gratiarum, quas Prophetæ suo ad eum munere iniuncto dignum reddendum dederat Deus, robur & auxiliū non denotabat; simul etiam ut hinc cuique manifestum fieret, neminem vnquam à sapientissimo illo Deo ad aliquam functionem exercendam assumi, quin ilico ad digne & pro debito eam exercendam dispositiones & gratias necessarias consequatur.

Qui à Deo ad aliquod munus assumuntur, eius gratia iuuantur.

Inter Philosophorum axiomata & hoc numeratur; *Qui dat esse, dat & qua consequuntur ad esse*. Hoc quidem in rebus naturalib. habere ipsi locum docent, in quibus ipse natura auctor adeo suam patefecit prouidentiam, ut fieri & quomodo dat esse, eo det quæ esse huic coniuncta sunt & consequuntur: sed in spiritualib. idem quoque intelligi, & dici in mysterijs potest: *Qui dat esse, dat & qua consequuntur ad esse*, id est, idem Deus, natura & gratiæ auctor opus quod ipsi alicui iniungens, simul quoque gratiam & media ad ipsum rite exequendum necessaria adiungit, & est hoc quam verissimum.

Philosophorum axioma. Deus dans esse dat que consequuntur ad esse.

Hæc cum ita sint, & quidem certa & indubitata, gratiam scilicet semper officio respondere, & Deum iuxta onerum & dignitatis magnitudinem dona sua elargiri solet; S. Iosephus cum in B. Virginis, matris verbi æterni sponsum electus fuerit, quantam qualemque ei cœlitus datam ad munus hoc adeo honorabile gratiam credendam? Colligi hoc è paucis his Euangelij verbis potest: *Cum esset desponsata mater Iesu Ioseph* Quæ hodie vobis expositurus, & panegyricum quoddammodo illustri huic viro, Iosepho, in qua, dicturus, bimembrem eum faciam, primo eum ut sanctissimæ Virginis sponsum, altero membro eum ut putatitium & vulgo creditum filij Dei patrem describam: circa quæ multa, quæ admirationem vobis allatura sunt, audietis.

II.
Psal. 67.
da.

Primo ergo, Regius Propheta Dei miranda.

da enarrans, in sanctis eadem potissimum elucere & emicare eanit; *Mirabilis*, inquit, *Deus in sanctis suis*; atque adeo quidem mirabilis, ut plura in sanctorum infimo minimoque quam in tota naturæ vniuersitate cernere sit: Si vero in quopiam sanctorum vnquam Dei magnitudo, maiestas & mirabilia apparere; in Iosepho sane nostro noua & insolita quadam ratione eluxere, seque vniuerso mundo spectanda præbuere. Cum n. à Deo delectus esset, qui filij Dei in terra matris sponsus foret; credendum haud dubie, omnia in illo condecorando, nobilitando, extollendo, ac ditando mirabilia, ac thesauros eum suos effudisse.

S. Ioseph. præ omnib. sanctis admirabilis.

Dixit olim in matrimonij laudem Salomon, virum qui probam nactus fuerit coniugem, beatum esse; *Mulieris bona beatus vir*, & alio loco; *Beatus qui habitat cum muliere sensata*. Quæ si vera sunt, uti sunt verissima, quantam Iosephi nostri fuisse felicitatem ac beatitudinem credemus, qui gloriosissimæ Virginis, adeo probæ, sanctæ, piæque coniux fuit, & cum eadem semper meruit agere & habitare?

Insuper, si superioritatis & dominij in fœminam ius maritus habeat, & ut Apostolus loquitur, *Sic caput sit mulieris*; & S. Ioseph; in quantum coniux, eam in B. Virginem auctoritatem & præminentiam habuerit, ut quæ velut capiti illum uti caput suum honorarit; veluti superiori obedierit, & de fuga in Ægyptum, & reditu in terram Israel reuelationes illi velut patri familias factæ sint ab Angelo, quis, quæso, huius honos, quæ gloria, quæ dignitas, à tam illustri Virgine honoratum, cultum, & auditum fuisse, dum quid iuberet?

Exod. 32.

In tabernaculi fabrica duos vtrunque ex auro Cherubinos fieri iussit Deus, qui versis in propitiatorium vultibus se inuicem contuerentur: *Duosque que Cherubim auro, & productile facies ex utraq; parte oraculi, respiciantque se mutuo versis vultibus in propitiatorium.*

Gloriosa Virgo & S. Ioseph com parati cum duobus Cherubim Exodi. Rom. 3.

Cum aureum hoc opus foris & circumsecus vndique contemplor, Christum Dominum propitiatorio, ut qui pro peccatis nostris propitiatio factus fuit, & quem proposuit Deus propitiatorem per fidem in sanguine ipsius; Cherubinis vero Deiparam & Iosephum mihi sit

verisimile designari, Cherubinis inquam aureis, cum charitate, sanctitate, & illustribus ambo virtutibus vndique rutilant. Mutuo quoque se respicientibus, idque ob incredibilem & summum, quo erga se inuicem feruntur, amorem, & mutuam cordium coniunctionem, ut dicere vterque cum sponsa amante potuerit: *Ego dilectio meo, & ad me conuerso eius.* Cant. 7.

Nec plane absre aut præter decorum est, Cherubino Iosephum parem dicere; ut enim Cherubim inter reliquos Angelorum ordines & altissimi sunt, & perfectissimi, & dignissimi; ita & Ioseph inter summos, maximos, & celeberrimos merito viros est connumerandus. Et sane si gratiæ in Deiparam collatæ magnitudo hinc erui potest, quod in Iesu Christi sit matrem delecta: ita quoque & S. Iosephi inde colligi gratiæ eminentia potest, quod in eiusdem Virginis, & Iesu Christi matris sponsum à Deo secretus sit. Atque hoc pacto quædam inter vtrumque hunc coniugem, perfectionum & excellentiarum si non do inter Iosephum ac xime accessio & proportio dari potest. Ut Deiparam, quemadmodum eandem natura iis dederat productionem, vtroque scilicet è regia stirpe ac domo Dauid descendente; ita pariter & gratia illos in perfectione & maiestate pares quodammodo & æquales reddiderit, idque ob filij Dei proximitatem, cuius Virgo Deipara erat mater, Iosephus vero pater, & sanctæ huius maris coniux habebatur.

Hanc potissimum ob causam, & hoc veluti fulcro opinionem suam confirmans doctissimus Vniuersitatis huius Parisiensis Cancellarius Gerson, quem hac in re duces plures magni nominis Doctores sequuntur, docere non veritus; Iosephum hunc nostrum ad instar Ieremiæ ab utero matris sanctificatum fuisse, & ante quam lucem intrueretur, Deum vidisse & agnouisse, inque gratia fuisse confirmatum, ut hoc pacto sacratissima Virgini, cuius futurus erat sponsum, aliquatenus æqualis fieret. Atque ut in naturæ perfectionibus & donis sibi pares erant, ita quoque in gratiæ & mirabilibus spiritualibus miranter vtrumque similitudo fuit & correspondentia.

Adeo

S Iosephus nunquam mortaliter peccauit. Virginitate seruauit. In anima simul & corpore re-suscitatus in festo Ascensionis Dominice.

Adeo ut sanctus Augustinus & Rupertus Abbas mirabiles sancti huius viri perfectiones & charismata indagantes, nunquam mortale aliquod delictum cum admisisse asserat; in quo & Apostolis fuit superior, & ad B. Virginem quam proxime accessit. Sanctus Hieronymus singularem insitens viam, semper eum illibatam virginitatem conseruasse auctor est. Alij eum cum anima simul & corpore ipso Ascensionis Dominice die resurrexisse produnt, ut vna cum eo celos peteret, cui in terra pater creditus est fuisse. Non tamen opinioni huic ut fidei articulo innitendum est, sed iustum fuisse certissimum & exploratissimum est; de eo siquidem in Euangelio legitur, *Ioseph autem cum esset iustus,* etc.

Luc. 1.

Ex his ergo, Auditores, sanctissimi huius viri dignitatem, virtutes & gratias colligite. Si n. Elisabeth viriuitibus omnigenis dotata, a Deo gratissima, sortem suam magni fecit, seque beatissimam predicauit, quod a matre Redemptoris domi suae inuiseretur, ut scilicet admirando exclamarit, *Vnde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me?* Quo quæso Iosephus honore fuit affectus, eoque eius beatiudo, sacratissimam hanc Virginitatem semper in sociam ac contubernalem habuisse?

Matt. 27.

30. annos Virginitatem Deiparam seruauit Ioseph.

Magnus profecto Ioannis Euangelistæ fuit honor, eiusque fors inter ceteros mortales perbeata, quod in ipso passionis ac mortis die suam illi matrem Dei filius curandam, dirigendam, conseruandam commiserit, dicens, *Fili, ecce mater mea.* Sed non nisi post Iosephum nostrum, cui is honos obtingit, ut triginta circiter annorum spatio fideliter eam non modo ut tutor, conductor, director, gubernatorque; sed etiam ut sincerissimus, amantissimus, & fidelissimus coniux custodierit.

Æqualitas coniugum in matrimonio potissimum spectanda. Gen. 1.

Hem quam sublimis hæc dignitas! quis ei maior obtingere honos queat, quam Virginitatis perfectissimæ sponsum esse, & ad eius merita quam proxime accedere: ut sua matrimonio pax constet, & inter coniuges recte conueniat, morum æqualitas inter eos habeatur oportet, iuxta illa Genesios verba de primi matrimonij fœdere, *Faciamus ei*

Bessai tom. 3. De Sanctis.

adiutorium simile sibi. Vbi vero humores, conditiones & perfectiones coniugis vtriusque non omnino concidunt, nec pares sunt, defectus a parte fœminæ tolerabiliores potiusve excusandi sunt, quam viri. Hinc sancta illa sponsa suas libere imperfectiones in nigredine quadam cutis, quæ eximie pulchritudini plurimum deterebat, fitas, in Canticis aperiens, dicendo, *nigra sum*; mox subinfert, sponsi candore cum rubicundo colore permixto vitium hoc qualecumque compensari: *Dilectus meus candidus & rubicundus, electus de Cant. 5. millibus.*

Eandem quoque ob causam cum duobus illis amantissimis coniugibus Abraham & Sara nomina mutaret Deus, huius nomini litteram abstulit, ut illius nomini adiungeret; idque non sine mysterio & plane diuine, ut nimirum hoc modo doceremur, fœminarum omnibus quam virorum defectus esse magis toleranda. Cum vero longe secus se res in sanctissimectione & mo hoc Iosephi & Deiparæ matrimonio haberetis prebeat, quod scilicet Virgo infinitis partibus excellit Iosepho dignior, & omnigena excellentia Iosepho dignior, cum mortalium nemo ei par daretur; S. Iosephus tamen in coniugem eius delectus fuit, ut qui illius merita & perfectiones quam proxime attingeret. Credendum proinde ac verissimile est, reliquis omnigena perfectione & dignitate ita virum hunc sanctissimæ præcelluisse sanctis, ut omnigenis benedictionibus, & gratijs, præ ipsam, cœlitus completus & dotatus fuerit.

Gen. 17.

Cum fidelis ille Abraham æconomus in Mesopotamiam Isaac heredi suo futuro uxorem qua siturus cimelia varia secum trahens abijisset, & venustam Rebeccam præ aliis terræ puellis in coniugem illi segregasset, varia eum monilia, in aures, armillas, & brachialia, vestesque pretiosas, aliaque ingentis pretij donatia protulisse Scriptura refert, eaque tum Rebecæ, tum matri fratribusque dedisse, heri sui bona inter eos distribuendo. Credebat siquidem prouidus hic famulus, cui omnia ita ex voto acciderant, & qui re feliciter peracta tam lætanter domum redibat, iniquum & impar videri, puellæ soli munera largiti, fratres vero eius & parentes indonatos esse. Ita cum Dei filius in Deiparæ uter-

T ro na-

ro naturam nostram sibi in coniugem despōdit, & sacram haec puellam in matrem ac sponsam delegit; omnes in illam thesauros suos Deus contulit, omnigenisq; eam donis ac charismatibus cumulauit. Credibile porro fit iucundo hoc sponsalium Iesu Christi die, die inquam lætitiæ eius & gaudij interioris, illustra etiam dona & quam amplissima muna in omnes parentes & vniuersam cognationem eius esse distributa. Cum vero Ioseph & cognatus & sponsus eius fuerit, dubitare sane nemo potest, quin præ reliquis mortalibus gratia tunc & benedictionib. fuerit ditatus, & Deipara permagna accipiente beneficia & gratias, suas etiam Iosephus receperit, non quidem pares, plurimas tamen. hoc scilicet sponsi, quod gerebat, merebatur nomen, utpote quod omnem dignitatē, honorem, ac magnitudinem mundi infinitis partibus superabat.

Si vel hæc duntaxat Iosepho cœlitus gratia præstita esset, vt in Virginis huius seruum deligeretur, multis sane infinitisque Deo ob hanc prærogatiuam & honorem deuinctus fuisset nominibus; vt sapientem illam Abigailam fecisse proditum est, quæ se beatissimam credebatur fore, si vel in famulorum Davidicorum ancillam assumi mereretur, cum eam ipse in coniugem ac reginam delegisset, se namque humilians dicebat: *Ecce famula tua sit in ancillam, vt lauet pedes seruorum Domini mei*. Cōmunis quippe sanctorum omnium, etiam: quo ad sanctitatem, virtutem, aut alium quemlibet meritum gradum maximorum vox fuit, tamen si Patriarchæ, reges, prophete, & Apostoli etiam forent, minimos se sanctæ & inæstimabilis Virginis huius clientes ac famulos confiteri. Cum vero sanctus Iosephus singulari quadam prærogatiua non in famulum illius solum, verum etiam amicum, maritum ac coniugem dignissimum delectus fuerit, singularis sane is honor, gratia perillustris, ac dignitas omnibus omnium dignitatibus præcellens ac supereminens fuerit, necessesse est.

III. Multæ vero insignes, & notabiles, tum à parte Christi Iesu, ac sanctissimæ eius matris, tum vero à parte nostra occurrunt ra-

1. Reg. 25.
Dignitas S.
Iosephi su-
perat om-
nes omniū
dignitates.

tionones, ob quas sanctum ac sacrum hoc matrimonium cū Iosepho Deipara cœlitus inire iussa sit. Ex parte quidem Redemptoris, primo, ne velut illegitimus ac nothus contemneretur, omnium expositus ludibrio, illiusq; proinde lex & prædicatio parui fieret ac vilipenderetur. Secundo, vt nutrimum, tutorem, custodem, & in tenera ætate protectorem ac conseruatorem haberet. Tertio, vt incarnationis eius ratio & œconomia diabolus lateret; atq; hæc sancti Ignatii est ratio, quam & sanctus Ambrosius, sanctus Basilius, sanctus Ioannes Damascenus, & Origenes amplectuntur.

Quoad Deiparam vero. Primo, vt omne fornicationis opprobrium & infamiam hoc pacto euitaret, vt in S. Lucam scribit Ambrosius; ac ne à Iudæis iuxta Deuteronomij legem lapidaretur, si innupta prolem peperisset. Secundo, vt suis in laboribus, rebus domesticis, & ad vitæ tolerantiam necessarijs auxiliatorem adiutorem, cooperatoremque haberet; & in fuga in Ægyptum ducem ac socium, vt in Matthæi commentatus testatur Hieronymus. Tertio, vt Iosephi stirpe & prosapia de Deiparæ etiam progenie constaret, itaq; cognatio, familia, maiores & aliæ affinitates naturales vtriusque innotescerent.

Quæ nos spectant rationes, non minus egregiæ sunt. Prima quidem, vt è Iosephi testimonio admirabilis Virginis Mariæ puritas & pudicitia omnibus probaretur, & innotesceret; ita quidem sanctus Basilius, & sanctus Ambrosius, qui hoc modo in Lucam scribit, *Locupletior testis maritus adhibetur; qui posset et delere inuicem et vindicare opprobrium, si non agnoscerent sacramentum*. Secunda fuit propter mysterium, vt sicut prima peccati radix à Virgine nupta immorigera & rebeli pullulauit; ita vicissim gratia & iustitia ab alia Virgine nupta, humillima, & obedientissima ortum haberet. Tertia, vt cum hac ratione matrimonij sanctitas ac dignitas innotesceret, Manichæorum error & hæresis iugularetur, qui nuptias damnabant, & solas virgines salutis participes fore docebant.

Hæc scilicet sancti huius matrimonij ratio,

Causa: cur Deipara Iosepho nupsit.

1.
2.
3.
Lib. 1. c. 5.

1.
Deuter. 22.

2.

3.

1.

2.

3.

Manichæorum circa matrimonij error.

Pictorum
error in S.
Iosepho re-
presentan-
do.

tiones sunt; ceterum non est verisimile aut probabile Iosephum a deo decrepitem & exhaustam aetatis fuisse, ut eum pictores nostri vulgo suis in imaginibus representant, quasi plus in eo naturae frigiditas, aut senectutis decoctio, quam sancti Spiritus gratia, aut Deiparae coniugis suae honestas ac pudicitia potuissent. Praesertim cum non defuerint olim & senes lasciuu admodum ac salaces; quales fuisse duo illi profligatae nequitiae senes, Susanna matronae honestissimae pudicitiam expugnare conati: & contra per multi adolescentes, in flore aetatis, singulari quadam Dei gratia pudore conseruato illustres & honestatis studiosi. Adolescens Ioseph in Aegypto ab heri sollicitatus nobis fit instar omnium. Tum vero sanctae huius Virginis honori & famae non satis apud Iudaeos consultum fuisset, si marito decrepito & aetate procreto iuncta fuisset. Dubitare siquidem non nemo de impotentia viri huius potuisset, atque hoc pacto Virginis sanctissimae honor & nomen opprobrio non mediocri patuisset: quinimo de adulterij insinulata fuisset crimine, quod longe maiori cum infamia coniunctum, quam si innupta verum gestasset; innupta namque fornicationis duntaxat, iam vero adulterij notam incurruisset. Accedit, quod & Iesu Christi fama non exigua est decrepito hoc patre apud Iudaeos maculam contraxisset. Neque enim verisimile sit, hanc eius calumniadi & eius natales sugillandi illos occasionem praetermissuros fuisse; quinimo nunquam non infames illi parentes & illegitimam ac spuriam propaginem obiecerunt: Cum tamen secus se rem habuisse ex Euangelio pateat, in quo passim omnes eum per Iudaeam ut verum ac legitimum Iosephi filium credidisse scribitur. His omnibus hoc velut corollarium rationibus accedat, Iosephum, si a deo exhaustus fuisset, laboribus, officiis, & obsequiis tam puero quam matri impendendis ineptum plane futurum fuisse, in Bethleem quippe proficisci, in Nazareth redire, in Aegyptum fugere, in terram Israel reuerti, & labore manuum victum sibi suisque comparare cum oportuit. Hinc ad verum quam proximam illorum accedit sententia, & rationi innixa,

qui eum, dum Virginem duceret, quadragenarium aut paulo prorecliosem putant fuisse, ut in aetate virili, matura, mascula, & prudentiam spirante, Virgini commode iungi potuerit; hinc semper in Euangelio vir, nunquam vero senex aut vetulus nominatus legitur.

Denique idcirco potissimum Iosephum pauperem & obscurum fabrum a beatissima matre sua duci voluit Deus, ut per infirma & obscura mundi huius, ut Apostolus ait, confunderet fortia ac sublimia: simul etiam ut mysterio, quod Propheta suo Zachariae olim reuelarat, hoc pacto responderet, ait is ergo: *Et leuavi oculos meos, & vidi, & ecce quatuor cornua*. Reuelauit porro illi Angelus a cornibus his terram Iuda & Israel detrimentum omne passam esse. Cornibus porro quatuor mundi imperia denotabantur, quae velut offerri & ferocientes quidam tauri Iudaeae opes & copias prostrauissent. Hanc ob visionem cum non parum animo propheta affligeretur; Angelus eum consolaturus, confestim, per quos ruina haec & clades reparanda esset, ostendit, quatuor, inquam, fabros. Rogat ergo, quorum huc illi? quid facturi veniunt? audit ilico: *Venturi vsti de terra, ut deiciant cornua gentium*. Idem plane aduersus matris suae sanctissimae calumniatores remedium adhibere voluit Deus: videas n. illi fabrum quemdam in coniugem dari, ne velut adulterio infamis lapidibus obrueretur, arcanum incarnationis mysterium diabolo innotescat, utque in itinere Aegypto consolatorem habeat, & fabri huius opera bestiae cornua, i. diaboli potentia & robore lidentur.

De sacra hac Virgine in Proverbijs legitur, *Facta est quasi nauis in litore de longe portans panem*, & sane sancta haec Virgo Ecclesiae fuit nauis, at nauis regia & praetoria, quae verum illum panem, qui de caelo descendit, ac proinde de longe venit, esurientibus attulit: in nauarchum vero, & gubernatorem eius electus fuit Iosephus, cui utpote sponso sacrae huius Virginis cura & directio concredita fuit.

Cura inquam dignissima, dignitas incomparabilis & directio plane regia, quaeq; di-

Cur matris
suae maritum
Iosephum
fuisse Deus
voluerit.
Zachar. 1.

Pron. 31.

Triginta
annis cura

Virgine Iosephus vixit.

turna admodū fuit triginta aut amplius annorum; tamdiu enim cum sacratissima Virgine est cōmoratus: nam iuxta Augustinū, quem huius sententia testem ac fidei iussorem do, Iesum iam resuscitatum in monte Garusim adoravit: ac tum somniū Iosephi, quod in Genesi legimus, vere completum fuit: quando nimirū sol & luna; Apostoli inquam & Deipara, & Sanctus Iosephus, Redemptorem adorarunt, etsi ex aliorum sententia, quæ multo mihi sane verisimilior est, sub initium prædicationis & miraculorum Iesu Christi, ex hac vita decessisse perhibeatur.

Gen. 37.

Mortuus incipiente prædicare Christo.

Si ob hoc sponsi nomen mirifice Iosephus de prædicatur, ob aliam sane dignitatē, quæ ei perfectiori quodam modo obrigit, quod nimirum in Iesu Christi patrem delectus sit, longe magis est extollendus, quam quidem hac secunda concionis parte deducere, & ex ea, quæ ad S. Iosephi commendationem laudisque spectant, de promere de creueram.

Et sane quod Iosephi nostri nomen magno opere extollit, & illustre cum primis reddit, est; quod filij Dei in terris pater creditus sit & vulgo habitus. In Euangelio siquidem mater eius ait: *Ego & pater suus dolentes quærebamus te*, Ipse etiam vti pater, nomen puero Iesu imposuit, ita namque illi promiserat angelus, *Vocabis nomen Iesum*. Eximius profecto & incomparabilis honos, & quo in puram creaturam cadere maior non potest, quam suo nomen creatori ac Deo imponere, eiusque patrem dici ac vocari.

S. Iosephi pater Christi Domini. Luc. 2.

Adam rebus omnibus nomen imposit.

Gen. 2.

Adamo protoplasto velut summus quidam honor à Deo datum est rebus omnibus nomen imponere; hinc perfecta plenaque illi earum notitia collata est: *Omne quod vocavit Adam, ipsum est nomen eius*, legitur in Genesi. Si vero tam illustra fuit animalibus omnibus & bestiis nomen inde, ecquid erit filio Dei nomen dare? ecquid Creatorem à creatura denominationem accipere?

Psal 146.

Iosephus.

Christo

nomen de-

dit.

In Dei supremi & æterni laudem dictum est, *qui numerat multitudinem stellarum, & omnibus eis nomina vocat*; si astris nomen vo-

care, in Dei gloriam & laudem cedit, quam homini gloriosum, splendidū & illustre futurum, homini inquam, qualis Iosephus, ipsi Deo nomen imponere, & primos honorum titulos conferre.

Sed nondū hic eius stetit honos; at quod Christus omnē admirationem superat, ipsemet Christus Iosephum semper mirifice coluit; eique obediebat vt patri nunquam non morem gessit. De eo velut patri namque scribit S. Lucas, *erat subditus illis*, Luc. 2. Virgini inquam & Iosepho: qui vero cuiquam subditus est, is & obedit, quia & vicissim fide hic & probus pater nunquam gloriosum huic filium deleruit, semper eum est secutus, suo illum lucello sustentavit, in omnibus itineribus secutus, & Nazareth in Bethleem etiam antequam in lucem esset editus, inde in Ierusalem, exinde in Ægyptum, aliaque loca cum eo concessit, eunt: Herodis persecutioni & furori subducent, atque omnigenis cum obsequijs ac ministerijs delinuit.

Veterem illum Iosephum ab omnibus. Gen. 41.

Ægyptijs Pharaō genu flexo voluit adorari, passim ab omnibus velut regni conservatorem patre patriæ & mundi saluatorem consalutari, hoc solum nomine, quod panem & frumentum in Ægypto magna prudentia conservando, ab egestate ac rerum penuria eam vindicasset, *Fecitque eum ascendere super eurrum suum, clamante præcone, ut omnes collimilaturam eo genu flexerent*. Nostro huic Iosepho Patriarchæ longe melius hoc Saluatoris mundi nomen quadraret; & ab omnibus flexo poplite adorari coliq; deberet, ille quidem vere panem in Ægypto servavit, hic vero in eadem Ægypto omnibus omnino mundi hominibus panem cœlicum conservavit.

Quod apud Mattheum de fidei ac probi

servo legitur, *fidelis servus & prudens, quem constituit Dominus super familiam suam*; de Iosepho nostro merito dici potest; fuit enim sapientissimus, prudentissimus, & fidelissimus servus, quæ super Mariam ac Iesum, qui vere familiam eius cōstituebant, Dominus stabilivit, fuit, inquam, magnus domus Dei œconomus, ac maior domo vt vocant, vt totius redemptionis ac mundi liberationis thesaurum fideliter custodiret.

Ægy-

Gen. 41.

Aegyptiorum rex Pharaos Iosephi Hebraei dona & perfectiones demiratus olim ait, *Nūquid sapientiorum, & consimilem tui inuenire poteris in quem ob egregias dotes & virtutum merita vniuersam domus suae curam & administrationem transtulit, rebusque suis omnibus praefecit, & ab vniuerso regno colli obferuarique voluit, Tu eris super domum meam, & adorus tui imperium cunctus populus obediet.* Quod in Patriarchae illius encomium rex ille barbarus pronunciauit, potiori hoc iure in Iosephi nostri honorem ac laudem repetere nobis liceat. an enim quis vnquam eo existit prudentior, sapientior, aut ei quoad dotes, perfectiones, meritaue consimilis? hanc ob causam magnus ille Regum Rex, omnipotens & aeternus Deus omnem illi domus curam, ac familiae suae directionem ac gubernationem concedidit, omnesque omnino mortales, Deiparam in primis & paruulum Iesum illi subesse & subijci voluit.

Sapientiorum S. Iosephi mundus non habuit.

2. Reg. 7.

Sacra Scriptura Dauid regis felicitatem ac prosperitatem exaggerans ait; *fecitque illi nomen grande, iuxta nomen magnorum qui sunt in terra.* quis potro maius vnquam & illustrius nomen est esse curus, quis ad parem dignitatem est euectus, qualem Iosephus noster habuit? qui nimirum filij Dei vnigeniti pater, Christi tutor, Messiae nutritius, & mundi Redemptoris custos ac protector factus est.

S. Iosephi dignitas collata cum S. Petri dignitate.

Si sancti Petri Apostolorum Principis & Christi in terris Vicarij dignitas inde colligitur, quod regni caelorum clauis, simul & potentia & in mysticum Iesu Christi auctoritas illi collata sint; quid de glorioso Iosepho nostro censendum? quanti is ipse faciendus, qui in verum Iesu Christi corpus imperium ac potestatem accepit: quid quae sublimius, quid dignius, quid gloriosius & honorificentius, quam Verbi diuini caput & gubernatorem esse constitutum? quam Dei filium sibi subditum, iussuque suis obsequentem habere?

Ios. 10.

Magni olim apud Hebraeos & merito quidem, habitus est, modo etiamnum habetur Israeliticum ille tribuum ductor Iosue, quod soli imperasset, & eum ad iussa stare sua fecisset, pluris haud dubie omnes Iosephum facere nostrum debent, eiusque sortem

longe extollere altius, quod solem Iustitiae & lunam pulchritudinis obsequentes habuerit, & Iesus & Maria ad eius iussa obtemperarint, idque non semel, vti olim ad magni illius ducis mandatum sol, sed saepius, quamdiu scilicet vitae eius cursus durauit.

Apostolorum quidem dignitas ingens fuit & sublimis, quod Spiritus Sancti primitias recipere digni sint habiti, vt quidem Doctor Gentium loquitur; ob hanc tamen & alias plures causas Iosephus illis est praeponeendus; illi enim multo ante quam Apostolis mysterium hoc absconditum a temporibus aeternis, vt idem loquitur Apostolus, innotuit, & reuelatum est; primus siquidem ipse IESUS CHRISTUS adorauit, primus in natiuitate eius cantantes audiuit Angelicorum exercituum choros, primus eum quoque a pastoribus & Magis adorari conspexit; vt merito ad eum referri haec Psalmographi verba queant, *Prauenisti eum in benedictionibus dulcedinis, &c.* Quot autem & quam varias in illum benedictiones effusas esse credendum est?

Si domus Obededom Gethae, vt Regum prodit historia, benedictionibus redundans, quod trimestri solum spatio apud eum arca Testamenti diuertisset, & benedixit Dominus Obededom, & non uerum domum eius, quibus putamus Iosephum benedictionibus repletum fuisse, qui tot annis gloriosissimam Virginem, veram thesaurorum caelestium arcam, tam fideliter domi suae asseruauit?

Legimus in Exodo, Moysen ex conuersatione, & assiduo quadraginta dierum, vel anni integri, vt quidem alij sentiunt, in monte Sina cum Angelo colloquio, adeo splendidum & lucidum induisse vultum, vt fulgorem emicantem superinducto eum velo tegere oportuerit, quo eum loquentem videre & coram audire filij Israel possent. Ecquod ergo lumen, quem splendorem, ecquas inquam gratias, charismata, & perfectiones sanctas obtinuerit Iosephus, qui tanto cum Regina Angelorum tempore est conuersatus, & toties cum Dei filio hominumque & Angelorum Rege & Creatore collocutus.

Sed nondum praerogatiuarum eius hic finis: nam praeter dignitatem paternam habuit & tutoris, custodis, ac seruatoris filij Dei; vn-

Iosephi fama maior quam Iosepho.

Rom. 8.

S. Iosephus praefertur Apostolis.

Psal. 10.

2. Reg. 6.

Exod. 24. 34.

de magna eū & admirabili sanctitate, variisq; & eminentibus virtutibus insignitum fuisse colligamus licet. Hæ enim nisi in eo eluxissent, nunquam ad tam sublime eum munus Deus euexisset, aut saltem eum ad hoc eligendo, merita ac qualitates eidem necessarias & digne administrando idoneas dare debuit.

S. Iosephus
fuit tutor
filij Dei.
Lib. 4. c. 4.

Hanc in rem peregrinam tradit historiam Valerius Maximus Ptolomæus Ægypti Rex, cum filij impuberis tutorem Senatam populumq; Romanum constituisset, ilico in M. Lepidum Pontificem Maximum, virum integerrimum ac sincerissimum, qui prudentiam integritatemq; duobus in consulatibus suam populo probauerat, hoc tutelæ onus rejecit: quod tam probe feliciterq; exercuit, vt Alexandria, quæ regni caput erat, eius in honorem numismata cudi iussit, quibus hinc M. Lepidus Pont. Max. Tutor Reg. legebatur inscriptum, illinc mulierem turri nixam insculptam habebant, addito verbo Alexandria, quibus Romani huius tutoris sapientiam, fidem, integritatemq; omnibus testari cupiebant & notam reddere. Si exterus ille, & infidelis ob rite principis tutelam administratam tantos meruit honores, quos promeruit, & quos dare nos oportet Iosepho nostro, qui in cælo non in Regis alicuius, sed filij Dei Regis regum tutorem assumptus est, quiq; tam sapienter se, tam digne, tam fideliter in hoc munere gessit?

Honores
M. Lepido
dati.

O sancte inter omnes sanctos maxime & illustrissime! sancte inquam, cuius laudibus paria dicenti non occurrunt verba. Agnoscite, obsecro, merita eius, Auditores, mirabilia eius admiremini, de illius honore iudicium ferte, magnitudinem expendite, virtutes eius imitemini, vestras deniq; illi preces offerte. Cum vero sanctus Iosephus & sacra Virgo candida fuerint lilia, inter quæ pascitur faceret ille Canticorum sponsus, quo vnum, eodem & alium honore dignemini. Non satis est filij Dei matrem nos colere, nisi simul & patrem, Iosephum inquam. putatitium redemptoris mundi, ex Iudeorum opinione patrem pari honore afficiatis. Næ ille parum religiosus est, minus reuerens, omnisq; humanitatis expers & obsequij, qui sponfam reuertetur, & sponsum negligit.

Honorate ergo, & colite eum sanctum Christiani, quem cæli simul & terra coluere, quem toties allocuti sunt angeli, cui diuina mysteria & arcana reuelata fuere, sanctum inquam, quem Deipara Virgo tanto & affectu & honore est profecuta, quem Redemptor ipse Christus tæto petere amavit & reueritus est; quem Spiritus S. ita sanctificauit, quem denique vniuersa S. S. Trinitas tantum extulit, & omni virtutum, meritorum, perfectionumq; genere cumulauit.

Æquissimum porro & maxime par est, beatissime Confessor, te hinc in terris a nobis eo coli honore, quo in cælis ab omnibus coleris & afficeris: sed honore quodam singulari, & quo nulla penitus creaturarū afficeretur, coli inquam velut hominum Angelorumque Regina sponsum, velut filij Dei patrem, velut Messia: tutorem, velut gubernatorem eius qui gubernat & regit vniuersa, velut Iesu Christi nutrimum, velut magnum in domo Dei œconomum, denique vt omnia thesaurorum caelestium custodem & gazophylacem. Ob hos titulos, aliasque rationes plurimas omni te honoris genere prosequimur, & omnigenas tibi preces & suffragia deferimus. Nostra igitur vota, quæ so, admittere, preces nostras exaudire, nobisq; esse propitius dignare, beatissime Iosephe, pro nobis intercede, nostri recordare, experiamur, obsecro te deprecante, quæ tum in cælo, tum in terra, in Ecclesia triumphante iuxta ac militante, auctoritate polleas: præsta denique, vt per intercessionem tuam, & deprecationes æterna potiri gloria mereamur, cuius nos sanctissima Trinitas consortes efficiat.

Amen.

